

Palla brillant

per Daniel Pennac

La lloba Flama Negra tenia set cadells. Cinc d'ells eren de color teula rogenc com els ulls de sa mare. Els anomenaven Caps Rojos. El sisé cadell, Llop Blau, tenia el pelatge tan blavenc com l'aigua gelada. El seté, una xicoteta lloba rossa, era com un raig daurat. Et feia entretancar els ulls només amb mirar-la. Els seus germans li deien Palla Brillant.

Els cadells varen créixer fins a convertir-se en joves llops. No obstant això, mai havien vist un ésser humà. Almenys, no de prop. Observaven els humans des del cim del pujol més alt. Els podien veure caminant sobre dues potes. Però, quin aspecte tenien de prop?

Sa mare els contava històries d'humans, que no sempre entenien. Una vegada els digué:

—Els éssers humans són col·leccionistes.

Palla Brillant era una caçadora extraordinària. Era més ràpida que els Caps Rojos. Tenia la vista i l'oïda més agudes que Flama Negra, i un olfacte més sensible que Llop Blau.

Solia detindre's de sobte, elevant el morro cap a l'aire i deia:

—Hi ha un ratolí!

—On?—, preguntaven els Caps Rojos.

—Per allà!—, i assenyalava un punt a tres-cents metres.

Quan arribaven trobaven el ratolí amagat sota la terra.

Els Caps Rojos se sorprenien.

—Com ho has sabut?

—Pel meu morro—, responia ella.

En estiu, quan anaven a caçar ànecs, els Caps Rojos nadaven cap a la seua presa sense fer soroll, mantenint només la punta del morro fora de l'aigua. Quasi sempre, els ànecs eixien volant just davant dels seus nassos. Palla Brillant esperava en la vora, encongida com un gat sobre l'herba seca. Els ànecs iniciaven el vol de manera maldestra, quasi fregant l'aigua. Quan l'ànec més pesat passava volant sobre el seu cap: acció!

—Com has fet això?—, preguntaven els Caps Rojos.

—Amb els ulls!—, contestava Palla Brillant.

Tenia unes potes tan lleugeres que fins i tot podia atrapar llebres - una cosa que cap altre llop havia aconseguit abans.

A pesar d'aquestes proeses, Palla Brillant deixava escapar les ocasions més fàcils. Podia estar perseguint un vell i cansat cérvol, però de sobte desviava la seua atenció cap a un pardal que volava sobre el seu cap. Quan alçava la vista entropessava amb les seues pròpies potes, partint-se de riure mentre rodolava pel terra.

—No et prens res seriosament—, es queixà un dia Llop Blau.

—I tu mai veus la part divertida de les coses—, contestà ella.

A Llop Blau no li agradà la seua resposta.

—Per què rius tant, Palla Brillant?

Ella el va mirar als ulls i respongué:

—Perquè estic avorrida. No passa mai res; res no canvia!

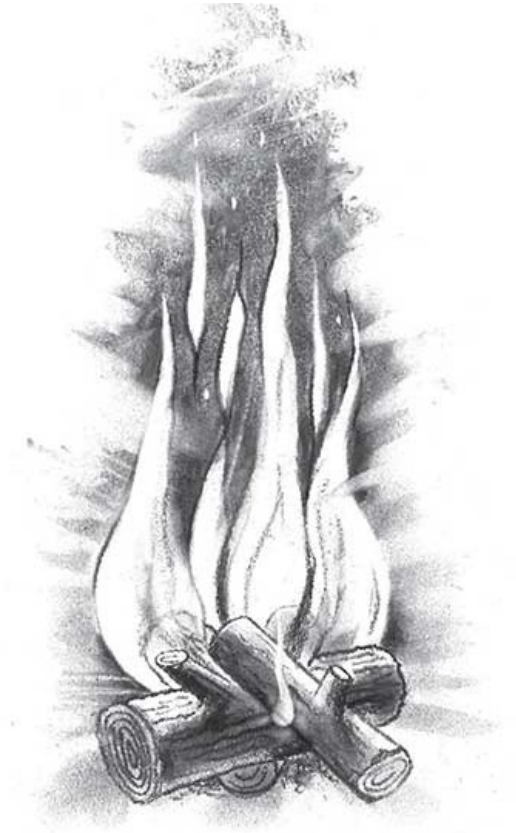
Com que estava avorrida, Palla Brillant decidí que volia veure alguna cosa nova. Volia veure quin aspecte tenien els éssers humans de prop.

Una nit arribà la seua oportunitat. Un grup de caçadors seguia de prop el rastre de la família de llops. Els caçadors havien muntat el seu campament en un prat no lluny del seu cau. Palla Brillant podia olorar el fum de les seues fogueres. Podia sentir fins i tot com cruixia la fusta seca.

—Ja està, me'n vaig! —va dir-se a ella mateixa. Tornaré abans que es faça de dia. Per fi veuré l'aspecte que tenen. Així tindrè una història per contar per fer la vida més interessant a tots.

Feia una hora que havia marxat quan Llop Blau despertà pressentint que alguna cosa anava malament. Ho endevinà de seguida.

—He d'arribar fins a ella—, va pensar ell. Però no pogué arribar a temps.

Quan arribà al campament dels caçadors, va veure els homes ballant a la llum del foc al voltant d'una xarxa que penjava d'un arbre nugada amb una corda gruixuda. A dins de la xarxa estava Palla Brillant, cruixint les dents amb fúria. Els gossos botaven excitats sota la xarxa.

—Si mossegue la corda,— pensà Llop Blau, —la xarxa caurà enmig de tots aquests gossos. Ella és més ràpida que ells i podrem fugir—, hauria de botar sobre les fogueres, que és una cosa que als llops no els agrada fer. Però era l'única manera i calia fer-ho prompte. No hi havia temps per tindre por. Havia d'agafar-los per sorpresa.

Ja estava botant per l'aire, sobre les flames, per sobre dels homes i de la xarxa. Trencà la corda d'una estirada amb les dents i cridà: —Corre, Palla Brillant!—

Els homes i els seus gossos encara estaven confosos mirant en l'obscuritat de la nit.

Palla Brillant dubtà: —Ho sent, Llop Blau, jo...

I aleshores va ser el caos. Llop Blau empentà dos dels gossos cap a les flames.

—Corre i tingues cura de la família!

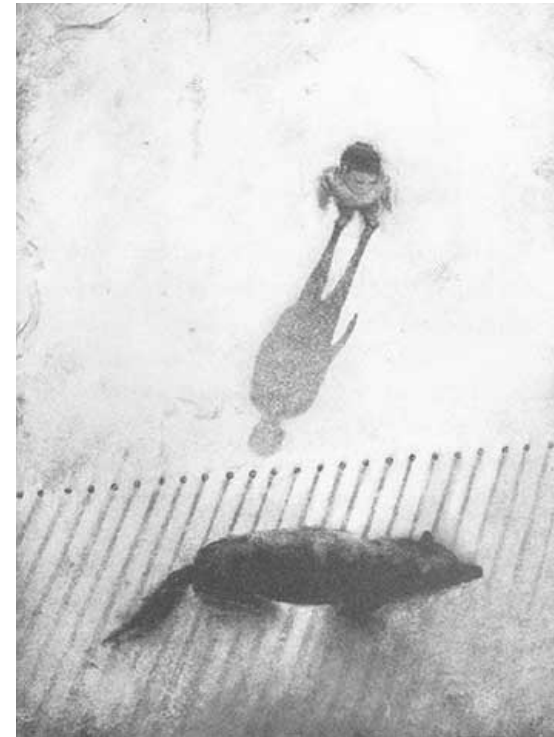
Llop Blau va veure com Palla Brillant feia un salt enorme. Després desaparegué en la nit.

No hi va haver temps per a celebrar-ho. Un dels homes estava davant d'ell agitant una branca. El colp arribà per sorpresa. Llop Blau sentí que el cap li explotava. Aleshores l'obscuritat va omplir-se d'estrelles, girà sobre ell mateix i caigué.

Quan despertà estava sol. Havia acabat en un zoològic, envoltat d'animals que no coneixia i que també estaven engabiats.

—Els éssers humans són col·leccionistes.

Ara entenia el significat de les paraules de sa mare.

1.
Per què es deia la xicoteta lloba Palla Brillant?

- ☐ A Els seus ulls eren com un llampec d'or.
- ☐ B El seu pèl era com un llampec d'or.
- ☐ C Era tan ràpida com un llampec d'or.
- ☐ D Jugava amb un llampec d'or.

2.
Per què Palla Brillant caçava millor que els altres llops?
- ☐ A Perquè eixia mentre els altres dormien.
  - ☐ B Perquè es prenia molt seriosament cada oportunitat.
  - ☐ C Perquè escoltava atentament les històries de sa mare.
  - ☐ D Perquè era més ràpida i tenia els sentits més aguditzats.

3.
Quan Palla Brillant estava caçant, es posava “encongida com un gat sobre l’herba seca”. Per què l’ajudava això a ser millor caçadora?

4.
Quina cosa podia atrapar Palla Brillant que cap altre llop havia atrapat abans?

- ☐ A cervols
- ☐ B llebres
- ☐ C ànecs
- ☐ D ratolins

5.

Per què de vegades Palla Brillant desaprofitava les ocasions més fàcils de caçar amb èxit?

- ☐ A Perquè botava massa alt.
- ☐ B Perquè es distreia.
- ☐ C Perquè s'espantava.
- ☐ D Perquè es perdia.

6.
Quina queixa tenia Llop Blau de Palla Brillant?

- ☐ A Que mai no es prenia res seriosament.
- ☐ B Que es partia de riure.
- ☐ C Que trobava més animals que ell.
- ☐ D Que era més ràpida que els altres llops.

7.
Com que estava avorrida, què volia fer Palla Brillant?

- ☐ A ser la millor caçadora
- ☐ B veure els humans de prop
- ☐ C trobar coses de les quals poder riure
- ☐ D ser col·leccionista

8.
Què li varen fer els caçadors a Palla Brillant?

- ☐ A enviar-la a un zoo
- ☐ B colpejar-la amb un pal
- ☐ C atrapar-la en una xarxa
- ☐ D llançar-la al riu

9.
Quines dues coses va fer Llop Blau per ajudar a escapar Palla Brillant?

1.

2.

10.

Per què va dir Palla Brillant: —Ho sent, Llop Blau— ?

11.

Què fou el que va fer que Llop Blau compreguera el sentit de les paraules de sa mare, —Els éssers humans són col·leccionistes— ?

- ☐ A Despertar-se sol.
- ☐ B Despertar-se en un zoo.
- ☐ C Veure els caçadors de prop.
- ☐ D Veure Palla Brillant dins d'una xarxa.

12.

De les paraules següents, tria'n una que cregues que descriu Palla Brillant.

☐ insensata☐ curiosa☐ valenta

Explica què fa ella en la història perquè penses això.

13.

Saps com era Llop Blau pel que va fer i dir.

Descriu com era Llop Blau i posa dos exemples del que va fer o dir que ho demostren.

14.

Hauria sigut millor titular la història Llop Blau que Palla Brillant?

Marca la teua resposta.

☐ Sí☐ No

Què et fa pensar així, tenint en compte la història?

Original ID	ShinyStraw
Title	Shiny Straw
Answer code	
Images	